

GIAO ƯỚC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bài 14 (tiếp theo) Các điều kiện mà tuyển dân của Đức Chúa Trời phải đạt, để được nhận giao ước của Đức Chúa Trời. Lễ thật về Lễ truyền chức cho chức vụ thầy tế lễ A-rôn và cho các con trai của A-rôn.

Chúng ta học tiếp những sự mâu nhiệm về lễ truyền chức mà Đức Giê-hô-Va đã mạng lệnh cho Môi-se làm cho A-rôn và các con trai của A-rôn. Bài trước chúng ta đã học tới câu 20 của sách Xuất Ê-díp-tô Ký 29. Hôm nay chúng ta học tiếp từ câu 21 đến câu 24 của sách Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 29.

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:21-24: Người hãy lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu xúc mà rảy trên mình và quần áo A-rôn, cùng trên mình và quần áo các con trai người. Như vậy, A-rôn cùng quần áo mình, các con trai người cùng quần áo họ sẽ được biệt riêng ra thánh. Vì cơ chiên đực đó dùng làm lễ truyền chức, nên người hãy lấy mỡ, đuôi, mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật, cùng mỡ trên trái cật và giò bên hữu, lại lấy luôn một ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi với dầu, và một cái bánh trắng ở trong giỏ bánh không men để trước mặt Đức Giê-hô-va; rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va. Đoạn, hãy lấy ra khỏi bàn tay họ đem xông trên bàn thờ, ở trên của lễ thiêu, để cho có mùi thơm trước mặt Đức Giê-hô-va; ấy là một của lễ dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va.

Chúng ta đang học và suy gẫm để nhận biết ý muốn của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời về công việc của những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ phải làm, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với các môn đồ đầu tiên của Ngài, trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: **Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta.** Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản Amplified Bible chép: Jesus approached and breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (perpetually, uniformly, and on every occasion), to the [very] close and consummation of the age. (Matthew 28:18-20)

Có nghĩa là: *Chúa Jê-sus đến gần phá vỡ sự im lặng và phán với họ (các môn đồ) rằng: Hết cả quyền phép (hết cả mọi quyền cai trị) ở trên thiên đàng và trên đất đã giao cho Ta. Vậy hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-têm họ vào trong Danh (uy quyền, bốn tánh, thanh danh, sự tôn trọng) của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh Linh. Hãy dạy họ vâng giữ hết cả mọi điều mà Ta đã phán dạy các người, và này, Ta ở cùng các người luôn mọi ngày (mãi mãi không ngừng, không thay đổi, trong mọi sự) cho tới kỳ tận cùng của mọi thời đại đã xong.*

Chúng ta đang làm công việc mà Đức Giê-hô-Va đã phán với Môi-se để lập A-rôn và các con trai của A-rôn làm chức thầy tế lễ, mà lễ truyền chức được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 29 mà chúng ta đang học đây, là công việc của những người được Đức Giê-hô-Va chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ và những người làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ nhân Danh Đức Chúa Jê-sus Christ mà làm “**kẻ truyền giải**” được sai đi để khiến muôn dân trở nên môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy.

Đức Chúa Jê-sus Christ đã thi hành công việc mà Môi-se đã làm, nhưng không theo văn tự, mà theo Lễ thật và Đức Chúa Jê-sus Christ đã tỏ Lễ thật này qua Lời Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha:

Giăng 17:1-11: Đức Chúa Jê-sus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: **Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jê-sus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ Danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ Lời của Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những Lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện;**

chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chúng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như Chúng Ta vậy.

Để loài người được hưởng quyền đồng cai trị muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng hơi thở ra khỏi miệng của Ngài để tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài. Lời của Đức Chúa Trời không chỉ ban sự sống mà còn ban cho loài người quyền được đồng cai trị muôn vật nữa và nguyên tắc này đã được tỏ ra qua Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng thiên sứ Gáp-ri-ên phán Lời của Đức Chúa Trời cho nữ đồng trinh Ma-ri về quyết định của Ngài và khi nữ đồng trinh Ma-ri chấp nhận quyết định của Đức Chúa Trời thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm thành điều Ngài đã định cho Con một của Ngài được sanh ra và Đức Chúa Jêsus Christ đã được Đức Chúa Cha lập Ngài làm thầy tế lễ đến đời và như vậy, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời được phán ra khỏi miệng Ngài để truyền chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm đến đời đời cho Đức Chúa Jêsus Christ như Ngài đã phán với Môi-se làm công việc này cho A-rôn và cho các con trai của A-rôn vậy. Cũng một nguyên tắc đó, Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí cao cũng lập những người được Đức Chúa Cha giao cho Ngài làm chức vụ thầy tế lễ nhà vua bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thông qua một nguyên tắc không bao giờ thay đổi, như Ngài đã phán:

Giăng 12:46-50: Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin Ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. Lại nếu kẻ nào nghe Lời Ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải Ta xét đoán kẻ đó; vì Ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc. Người nào bỏ Ta ra và không nhận lãnh Lời Ta, đã có kẻ xét đoán rồi; Lời Ta đã rao giảng, chính Lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng của Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều Ta nói, thì nói theo như Cha Ta đã dặn.

Chính Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và cũng là Lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên Chúa Jêsus trong lòng của nữ đồng trinh Ma-ri và Đức Chúa Jêsus Christ đã sở hữu quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời và Ngài đã tỏ cho các môn đồ của Ngài những Lời mà Đức Chúa Cha đã truyền cho Ngài và Đức Chúa Jêsus Christ cũng truyền các Lời đó cho những người được Đức Chúa Cha chọn và giao cho Đức Chúa Jêsus Christ, để được Đức Chúa Jêsus Christ dạy dỗ và được làm môn đồ của Ngài.

Cũng một nguyên tắc đó, Đức Chúa Jêsus Christ phán dạy chúng ta qua Thánh Linh của Ngài bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, nhưng không phải hết thảy những người được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được tỏ ra thì đều sẽ hiểu được Lời Đức Chúa Trời. Nhưng chỉ những người nghe và hiểu được ý nghĩa của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thì linh hồn những người đó mới nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ mà thôi.

Chúng ta có thể thấy Lễ thật này được tỏ cho các môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Jêsus Christ và được chép trong Kinh Thánh:

Ma-thi-ơ 13:1-23: Cũng ngày ấy, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà, ngồi bên mé biển. Đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài đông lắm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi, còn cả đoàn dân đứng trên bờ. Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng họ. Ngài phán như vậy: Có người gieo giống đi ra dặng gieo. Khi đang gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim bay xuống và ăn. Một phần khác rơi nhằm chỗ đất đá sỏi, chỉ có ít đất thịt, bị lấp không sâu, liền mọc lên; song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì không có rễ, nên phải héo. Một phần khác rơi nhằm bụi gai, gai mọc rậm lên, phải nghẹt ngòi. Một phần khác nữa rơi nhằm chỗ đất tốt, thì sanh trái; hoặc một hạt ra được một trăm, hoặc một hạt sáu chục, hoặc một hạt ba chục. Ai có tai, hãy nghe! Môn đồ bèn đến gần Ngài mà hỏi rằng: sao thầy dùng thí dụ mà phán cùng chúng vậy? Ngài đáp rằng: bởi vì đã ban cho các người được biết những điều mầu nhiệm của nước thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho biết. Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì lại cất luôn điều họ đã có nữa. Vậy nên Ta phán thí dụ cùng chúng; vì họ xem mà không thấy, lắng tai mà không nghe, và không hiểu chi hết. Vậy, về họ, đã được ứng

nghiệm lời tiên tri của Ê-sai rằng: Các người sẽ lắng tai nghe, mà chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà chẳng thấy chi. Vì lòng dân này đã cứng cõi; Đã làm cho nặng tai và nhắm mắt mình lại, e khi mắt mình thấy được, tai mình nghe được, lòng mình hiểu được, họ tự hối cải lại, và Ta chữa họ được lành chẳng. Nhưng phước cho mắt các người, vì thấy được; phước cho tai các người, vì nghe được! Quả thật, Ta nói cùng các người, có nhiều đấng tiên tri, nhiều người công chính đã ước ao thấy điều các người thấy, mà chẳng được thấy; ước ao nghe điều các người nghe, mà chẳng được nghe. Ấy vậy, các người hãy nghe nghĩa ví dụ về kẻ gieo giống là gì. Khi người nào nghe Lời của nước thiên đàng (*the word of kingdom*), mà không hiểu, thì quý dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng mình; ấy là kẻ chịu lấy hạt giống rơi ra dọc đường. Người nào chịu lấy hạt giống nơi đất đá sỏi, tức là kẻ nghe Lời (*the word*), liền vui mừng chịu lấy; song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, đến khi vì Lời (*của Nước Thiên đàng*) mà gặp sự cực khổ, sự bất bớ, thì liền vấp phạm. Kẻ nào chịu lấy hạt giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe Lời (*the word*); mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi Lời (*the word*) và thành ra không kết quả. Song, kẻ nào chịu lấy hạt giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe Lời (*the word*) và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hạt ra một trăm, hạt khác sáu chục, hạt khác ba chục.

Tại điểm này, mọi người tin Chúa phải hiểu rằng, loài người là do công việc của Đức Chúa Trời làm nên và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn lựa những người Ngài đã định từ trước khi sáng thế theo một tiêu chuẩn, tức là những người nghe Lời phán của Đức Chúa Trời mà run.

Ê-sai 66:1-2: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là ngai của Ta, đất là bệ chân của Ta. Các người sẽ xây nhà thế nào cho Ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Nay là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe Lời nói của Ta mà run.

Chữ **đoái đến** - look^{H5027} chép trong câu 2 trên, đó là chữ נָבַט - **nabat**, số 5027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chăm chú nhìn đến, chú ý đến, quan tâm đến, yêu mến, xem xét đến, tôn trọng, nhìn nhận;*

Khi Lời Đức Chúa Trời được công bố, thì Thần của Đức Giê-hô-Va vạn quân sẽ nhìn biết linh hồn nào lắng nghe Lời của Đức Chúa Trời mà run sợ, mà ăn năn, mà hạ mình xuống và nhận biết thân phận mình đang nghèo khó, đang trần trụi, đang thiếu thốn Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Bấy giờ Thần của Đức Giê-hô-Va sẽ ban cho linh hồn đó khả năng nghe và hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, mà khả năng hiểu biết Lời Đức Chúa Trời đến từ Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời chỉ ban khả năng hiểu biết đó cho những người nào kính sợ Đức Chúa Trời và nghe Lời của Đức Chúa Trời mà run sợ và nhớ lại thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời và muốn được trở làm con trai của Đức Chúa Trời mà thôi.

Chữ **lòng ăn năn** - a contrite^{H5223} spirit^{H7307} chép trong câu 2 trên, đó là chữ נָקַה - **nakeh**, số 5223 và chữ רִוַח - **ruwach**, số 7307 ra từ chữ רִוַח - **ruwach**, số 7306 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một linh hồn, một tâm linh vốn mạnh mẽ, có sức mạnh, có sự hiểu biết, có sự thông sáng, có khả năng nhận biết, nhưng đã bị thất bại, đã bị đánh, bị trừng phạt, bị què quặt, biết ăn năn, biết hối lỗi;*

Trong bất kỳ hoàn cảnh nào, thời kỳ nào mặc dầu, Lời của Đức Chúa Trời khi được công bố ra ấy không phải là cho thân thể xác thịt của loài người, nhưng là cho linh hồn, cho tâm linh loài người, vì thân thể xác thịt của loài người bởi bụi đất mà được tạo nên để làm nhà tạm cho linh hồn loài người tạm trú trải suốt cuộc đời của người đó và thân thể đó được tạo nên với mục đích làm đồ dùng cho sự công bình. Nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà thân thể xác thịt bằng bụi đất cùng muôn vật bởi đất mà ra đó đều bị rửa sả và bị bắt phục sự hư không (Rô-ma 8:20), nên Lời của Đức Chúa Trời được công bố ra đều được Đức Thánh Linh quản lý, nghĩa là Đức Thánh Linh ban sự hiểu biết cho những linh hồn nào Ngài biết có sự kính sợ Đức Giê-hô-Va, nghe Lời Đức Chúa Trời mà run sợ, biết ăn năn hối lỗi những sự mình đã vi phạm và muốn được trở lại làm con của Đức Chúa Trời.

Thi Thiên 51:14-19: Hỡi Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời về sự cứu chuộc tôi, xin giải cứu tôi khỏi tội làm đổ huyết, thì lưỡi tôi sẽ hát ngợi khen sự công bình của Chúa. Chúa ơi, xin mở môi tôi, rồi miệng tôi sẽ truyền ra sự ngợi khen Chúa. Vì Chúa không ưa thích của lễ, bằng vậy, tôi chắc đã dâng; Của lễ

thieu cũng không đẹp lòng Chúa: Cửa lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm thần đau thương: Đức Chúa Trời ôi! lòng đau thương thống hối Chúa không khinh dễ đâu. Cầu xin Chúa hãy làm lành cho Si-ôn tùy ý tốt Ngài; Hãy xây cất các vách tường của Giê-ru-sa-lem. Bấy giờ Chúa sẽ ưa thích các cửa lễ công bình, cửa lễ thieu, và các con sinh dâng trọn; Bấy giờ người ta sẽ dâng bò đực trên bàn thờ của Chúa.

Khi chúng ta được nghe và được hiểu ý nghĩa của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh cho những người được chọn là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ để rao giảng ra, thì ấy là Đức Thánh Linh đã ban cho linh hồn chúng ta sự nghe được và hiểu được các Lời của Lẽ thật, chứ không phải bởi sự khôn ngoan của xác thịt loài người, như sứ đồ Phao-lô đã kinh nghiệm và đã làm chứng cho các Hội-Thánh mà Đức Thánh Linh đã giao cho ông gây dựng trong thời kỳ đầu của Hội-Thánh.

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lắm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mâu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh (*spiritual*) để giải bày sự thuộc linh (*spiritual*). Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự đồ đại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thuộc linh (*spiritual*). Nhưng người có tánh thuộc linh (*spiritual*) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có tâm trí của Đấng Christ (*the mind of Christ*).

Chúng ta tiếp tục suy gẫm những sự mâu nhiệm về công việc mà Môi-se đã làm theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va về lễ truyền chức cho A-rôn và các con trai của A-rôn. Nghĩa là sau khi Môi-se đã lấy huyết của con chiên đực thứ nhì bôi lên **trái tai hữu, ngón cái bàn tay hữu cùng ngón cái bàn chân hữu** của A-rôn và của các con trai của A-rôn, là bóng về việc các tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ phải dùng quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời để thánh hoá sự nghe cùng làm mới tâm trí của những người được chọn cho làm tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là những người được chọn làm một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-Va, cùng rưới huyết lên chung quanh bàn thờ, nghĩa là dùng quyền phép của Lẽ thật của Đức Chúa Trời để giải phóng A-rôn và các con trai của A-rôn ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp, hầu cho quyền lực của ma quỷ không thể sử dụng bất kỳ điều gì để kiện cáo hay là ràng buộc những người được chọn làm một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-Va, mà công việc này có tác dụng làm cho linh hồn của những người nhận được các Lời của Lẽ thật đó được nên thánh, như Lời Chúa đã chép về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ đã làm cho Hội Thánh của Ngài vậy.

Ê-phê-sô 4:20-24: Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách

ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dồ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật.

Ê-phê-sô 5:25-27: Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, dâng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài.

Chữ nước được chép trong câu 26 trên là nói về *Lẽ thật, là sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời* còn chữ mà bản tiếng Việt dịch là *Đạo* trong câu 26 trên, đó là chữ the word^{G4487}, tức là *Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời*, là chữ *Lời* - the word^{G4487}-ῥῆμα-rhema, số 4487 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *mạng lệnh, sự tỏ ra (của Đức Thánh Linh), sự tuôn đổ ra như nước, để làm, để tạo ra*;

Chữ rửa - whashing^{G3067} chép trong câu 26 trên, đó là chữ λουτρον - loutron, số 3067 ra từ chữ λούω - louo, số 3068 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *sự tắm, rửa, báp-têm cả thân thể; sự giặt làm cho sạch quần áo*;

Tiếp theo việc thánh hoá thân thể xác thịt của A-rôn và các con trai của A-rôn, thì Môi-se phải làm tiếp việc thánh hoá quần áo của A-rôn và của các con trai của A-rôn.

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:21: Người hãy lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu xúc mà rảy trên mình và quần áo của A-rôn, cùng trên mình và quần áo của các con trai người. Như vậy, A-rôn cùng quần áo mình, các con trai người cùng quần áo họ sẽ được biệt riêng ra thánh.

Bản King James version chép: ²¹And thou shalt take^{H3947} of the blood^{H1818} that is upon the altar^{H4196}, and of the anointing^{H4888} oil^{H8081}, and sprinkle^{H5137} it upon Aaron^{H175}, and upon his garments^{H899}, and upon his sons^{H1121}, and upon the garments^{H899} of his sons^{H1121} with him: and he shall be hallowed^{H6942}, and his garments^{H899}, and his sons^{H1121}, and his sons' garments^{H899} with him.

Chữ lấy - take^{H3947} chép trong câu 21 trên, đó là chữ לָקַח - laqach, số 3947 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự lấy, nắm giữ lấy, chiếm giữ lấy, nhận lấy, sở hữu lấy, sự lĩnh hội được, sự dự trữ lấy cho mình, sự tiếp nhận lấy, sự nắm vững, sự thấu hiểu, sự được sai phái đi, sự thực thi cương vị của mình, sự trích ra, sự mang theo bên mình, sự khuân vác, sự bồng ẵm theo bên mình, sự tìm về, sự làm cho đổ huyết ra*;

Chữ huyết - the blood^{H1818} chép trong câu 21 trên, đó là chữ דָּם - dam, số 1818 ra từ chữ דָּמַם - damam, số 1826 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *huyết, nước của cây nho, khiến cho im lặng, khiến chờ đợi, khiến cho câm lặng, làm cho nhần nhẹn, khiến cho câm nín, khiến cho bình tĩnh, khiến cho được nghỉ ngơi*.

Chữ bàn thờ - the altar^{H4196} chép trong câu 21 trên, đó là chữ מִזְבֵּחַ - mizbeach, số 4196 ra từ chữ זָבַח - zabach, số 2076 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bàn thờ, nơi giết con sinh tế, để giết, làm cho chết để làm của tế lễ, nơi dâng hiến của tế lễ*;

Chữ dầu - oil^{H8081} chép trong câu 21 trên, đó là chữ שֶׁמֶן - shemen, số 8081 ra từ chữ שָׁמַן - shaman, số 8080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *dầu, mỡ, sự béo, sự giàu có, sự phong phú, sự đầy đủ, sự dồi dào; khiến cho được giàu có, khiến cho được toả sáng, được chiếu sáng, được soi sáng, trở nên vượt trội*;

Chữ dầu xúc - the anointing^{H4888} chép trong câu 21 trên, đó là chữ מִשְׁחָה - mishchah, số 4888 ra từ chữ מָשַׁח - mashach, số 4886 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phân để thánh hoá, sự xoa, sự xúc dầu, sự cọ xát, sự lau chùi, sự làm cho sạch bằng dầu, sự nghiền cho nát, điều cần phải có cho việc xúc dầu, cho được thánh hoá, cho được nên thánh, sự vẽ, sự mô tả, sự phủ một lớp lót trước khi xoa dầu*;

Chữ rảy - sprinkle^{H5137} chép trong câu 21 trên, đó là chữ נָזַח - nazah, số 5137 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự phun vọt ra, sự vẩy, sự rắc, sự rải, sự gieo, sự tưới*;

Chữ quần áo - garments^{H899} chép trong câu 21 trên, đó là chữ בְּגָדִים - beged, số 899 ra từ chữ בָּגַד - bagad, số 890 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bao phủ, sự che đậy sự lữa dối, sự phản bội, sự không trung thực, không trung thủy, sự xúc phạm, hành động gian dối; áo choàng bên ngoài, y phục, quần áo*;

Chữ các con trai - sons^{H1121} chép trong các câu trên, đó là chữ בָּנִים - ben, số 1121 ra từ chữ בָּנָה - banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, dòng dõi, dân tộc; để xây dựng, để sửa chữa lại, để xây dựng*

lại, để làm cho vững lập, khiến cho được duy trì, khiến cho được tạo dựng nên một gia đình từ người vợ bị son sẻ thông qua những đứa con của người vợ lẽ; để sanh sản con cái;

Câu 21 này mang ý nghĩa sâu nhiệm về quyền phép của huyết con chiên đực thứ nhì này, là bóng về các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài, cùng các Lời cầu nguyện của Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha cầu xin Đức Chúa Cha lấy Lễ thật khiến các môn đồ của Ngài được nên thánh, mà việc Môi-se vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va mà rảy huyết lên quần áo của A-rôn và các con trai của A-rôn đó là bóng.

Giăng 6:63: Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.

Giăng 17:14-19: Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.

Nếu chúng ta chú ý vào việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và lập A-rôn và các con trai của A-rôn làm chức thầy tế lễ cho dân Y-sơ-ra-ên ở trước mặt Đức Giê-Hô-Va, thì chúng ta sẽ thấy tự A-rôn và các con trai của A-rôn không hề có một điều đặc biệt khác với hết những người nam trong dân Y-sơ-ra-ên, trong khi hết thấy loài người đã vì tội lỗi của A-đam mà bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn loài người đã không sáng và linh hồn loài người hết thấy đều ngồi trong bóng của sự chết. Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và lập A-rôn và các con trai của A-rôn làm chức thầy tế lễ đó là theo quyết định của Đức Giê-Hô-Va, vì Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng tạo nên muôn vật và Ngài có quyền quyết đoán mọi sự trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Nhưng để A-rôn và các con trai của A-rôn hợp pháp giữ chức thầy tế lễ, thì Đức Giê-Hô-Va đã sắm sẵn của lễ chuộc tội cho A-rôn và các con trai của A-rôn, đó là huyết của bò tơ đực và huyết của hai con chiên đực không tỳ vết chi phải đổ ra với mục đích duy nhất, là thánh hoá linh hồn cùng tất cả quần áo cùng thân thể của A-rôn và các con trai của A-rôn, như Lời Chúa đã chép và chúng ta đã học:

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:10-14: Đoạn, hãy dắt con bò tơ đực lại gần trước hội mạc, A-rôn cùng các con trai người sẽ nhận tay mình trên đầu con bò đó. Người hãy giết bò đực trước mặt Đức Giê-hô-va, tại nơi cửa hội mạc; rồi lấy huyết bò đó, nhúng ngón tay vào, bôi các sừng của bàn thờ, và đổ khắp dưới chân bàn thờ. Cũng hãy lấy hết thấy những mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật và mỡ trên trái cật, mà đem xông trên bàn thờ. Nhưng ở ngoài trại quân hãy thiêu hết thịt, da, và phần của con bò đực đó; ấy là một lễ chuộc tội vậy.

Tiếp theo việc làm sạch tội lỗi nơi linh hồn của A-rôn và các con trai của A-rôn, thì Môi-se phải giết con chiên đực thứ nhì lấy huyết để thánh hoá, để biệt riêng A-rôn và các con trai của A-rôn ra thánh.

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:21: Người hãy lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu xúc mà rảy trên mình và quần áo của A-rôn, cùng trên mình và quần áo của các con trai người. Như vậy, A-rôn cùng quần áo mình, các con trai người cùng quần áo họ sẽ được biệt riêng ra thánh.

Để một người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì chính người đó phải được nghe, cũng có nghĩa là được báp-têm hoàn toàn vào trong Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, nghĩa là cả Lễ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời để chuộc linh hồn mình, cùng được dạy dỗ cho được hiểu biết chân giá trị của những Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy và được chép trong Kinh-Thánh phần Tân-ước, qua chức vụ những người đã được Đức Thánh Linh xúc dầu cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, giảng dạy cho được biết Lễ thật (được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh), bấy giờ người đó sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nghĩa là được báp-têm trong Lễ thật (vì Đức Thánh Linh tức là Lễ thật), mà việc Môi-se lấy huyết của con chiên đực thứ nhì chịu giết đó mà rảy trên quần áo và thân thể của A-rôn và các con trai của A-rôn đó là bóng về các Lời giảng của những người đang thi hành chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Việc Môi-se lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu xúc mà rảy trên mình và quần áo của A-rôn, cùng trên

mình và quần áo của các con trai người đó là bóng về một nguyên tắc không được phép bỏ qua đối với việc tấn phong, cũng có nghĩa là sự biệt riêng ra thánh những người được chỉ định vào chức vụ làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ trong giao ước Mới. Khi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời (*mà huyết của bò tơ đực, cùng huyết của con chiên đực thứ nhì đó là bóng*) được công bố dành cho những người được Đức Giê-hô-Va chọn và chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ nhà vua, ấy là sự làm sạch mọi tội lỗi của xác thịt những người được chọn đó thông qua các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán (*mà con chiên đực thứ nhì đó là bóng*), bởi vì theo Luật pháp thì nếu không có sự đổ huyết thì không có sự tha thứ. Theo ý nghĩa của chữ *rây-sprinkle*^{H5137} chép trong câu 21 trên, đó là chữ **נָזַח** - *nazah*, số 5137 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự phun vọt ra, sự vẩy, sự rắc, sự rải, sự gieo, sự tưới*; đó là bóng về sự rao giảng về sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ và điều đó cũng là ý quyết đoán của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đối với những người được Ngài chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 1:1-14: Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những kẻ trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: nguyên xin ân điển và sự bình an được ban cho anh em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ! Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thuộc linh ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe Lời lẽ thật, là đạo Tin Lành về sự cứu chuộc anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

Một điều lạ lùng là hết thảy những người được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời xúc dầu cho, để thi hành chức vụ trong quyền phép của Đức Thánh Linh, đều không phải vì những người đó đã làm được điều gì cho được xứng với những quyền phép đó như nhiều người đã nghĩ rằng bởi công đức hay là bởi những sự cố gắng, những sự nỗ lực hầu việc Chúa những người đó mới có được quyền phép như vậy!

Chúng ta hãy xem sứ đồ Phi-e-rơ đã tỏ cho những người Giu-đa tại thành Giê-ru-sa-lem biết về quyền phép của Đức Thánh Linh được tỏ ra qua chức vụ của môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ trong ngày lễ ngũ tuần (A.D. 32) tại thành Giê-ru-sa-lem, là sự ban cho của Đức Chúa Trời, chứ không phải bởi loài người xác thịt.

Công vụ các sứ đồ 3:1-26: Buổi cầu nguyện giờ thứ chín, Phi-e-rơ với Giăng cùng lên đền thờ. Vả, có một người què từ lúc sanh ra, cứ hằng ngày người ta đem đặt tại cửa đền, gọi là cửa Đẹp, đặt ăn mà những người vào đền. Người thấy Phi-e-rơ và Giăng vào, thì xin hai người bố thí. Phi-e-rơ với Giăng ngó chăm người, rồi nói rằng: Hãy nhìn xem chúng ta. Vậy, người bèn nhìn chăm chăm hai người, tưởng sẽ được chút gì. Nhưng Phi-e-rơ nói với người rằng: Ta chẳng có vàng bạc chi hết, song điều ta có thì ta cho người: nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, hãy bước đi! Phi-e-rơ nắm tay hữu người đỡ dậy. Tức thì bàn chân và mắt cá người trở nên cứng vững; người liền nhảy, đứng lên và bước đi cùng hai người vào đền thờ, vừa đi, vừa nhảy, vừa ngợi khen Đức Chúa Trời. Cả dân chúng đều thấy người bước đi và ngợi khen Đức Chúa Trời. Người ta nhận là chính người đó đã ngồi tại cửa Đẹp đền thờ dặng xin bố thí; nên đều bỡ ngỡ và sững sờ về việc đã xảy đến cho người. Người ấy đang cầm tay Phi-e-rơ và Giăng, thì cả dân chúng lấy làm lạ, chạy đến cùng các người đó ở nơi hiên cửa gọi là Sa-lô-môn. Phi-e-rơ thấy vậy, bèn nói với dân chúng rằng: Hỡi người Y-sơ-ra-ên, sao các người lấy làm lạ về việc vừa xảy

đến? Sao các người ngó sững chúng ta, dường như chúng ta đã nhờ quyền phép hay là nhân đức riêng của mình mà khiến người này đi được vậy? Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã làm vinh hiển đầy tớ Ngài là Đức Chúa Jê-sus, là Đấng mà các người đã bắt nạt và chối bỏ trước mặt Phi-lát, trong khi người có ý tha Ngài ra. Các người đã chối bỏ Đấng Thánh và Đấng Công bình mà xin tha một kẻ giết người cho mình; các người đã giết Chúa của sự sống mà Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, và chúng ta là người làm chứng về điều đó. Ấy là bởi đức tin trong Danh Ngài, nên Danh Ngài làm cho vững người này là người các người thấy và biết; nghĩa là đức tin bởi Ngài mà ra, đã ban cho người này sự mạnh khỏe trọn vẹn, tại trước mặt hết thảy các người. Hỡi anh em, bây giờ ta biết anh em và các quan của anh em, vì lòng ngu dốt nên đã làm điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách đó mà làm cho ứng nghiệm Lời Ngài phán tiên tri bởi miệng các đấng tiên tri rằng Đấng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. Vậy, các người hãy ăn năn và trở lại, đừng cho tội lỗi mình được xóa đi, hầu cho kỳ thơ thái đến từ Chúa, và Chúa sai Đấng Christ đã định cho các người, tức là Jê-sus, mà trời phải rước về cho đến kỳ muôn vật đổi mới, là kỳ mà Đức Chúa Trời thuở xưa đã phán trước bởi miệng các thánh tiên tri. Môi-se có nói rằng: Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dấy lên trong anh em các người một Đấng tiên tri như ta; các người phải nghe theo mọi điều Ngài sẽ phán dặn. Hễ ai không nghe Đấng tiên tri ấy sẽ bị truất khỏi dân sự. Hết thảy các tiên tri đã phán, từ Sa-mu-ên và các đấng nối theo người, cũng đều có rao truyền những ngày này nữa. Các người là dòng dõi của các đấng tiên tri, và của giao ước Đức Chúa Trời đã lập với tổ phụ chúng ta, khi Ngài phán cùng Áp-ra-ham rằng: Các dân thiên hạ sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước. Đức Chúa Trời đã dấy Đầy tớ Ngài lên, rồi trước hết sai Người xuống ban phước cho các người, mà dất ai nấy trong bọn các người xây lại khỏi tội ác mình.

Theo Lẽ thật được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh mà chúng ta được biết rằng, ấy là bởi Đức Chúa Trời nhân từ, giàu lòng thương xót, đã ban các ơn của Ngài cho những người được Ngài chọn, để nhờ các ơn đó mà linh hồn họ được bảo vệ, được giữ vững trước những sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của xác thịt họ, theo như ý nghĩa của chữ **đầu xúc** được chép Xuất Ê-díp-tô Ký 29:21. Chữ **đầu xúc** - the anointing^{H4888} chép trong câu 21 trên, đó là chữ מִשְׁחָה - **mishchah**, số 4888 ra từ chữ מָשַׁח - **mashach**, số 4886 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phần để thánh hoá, sự xoa, sự xúc dầu, sự cọ xát, sự lau chùi, sự làm cho sạch bằng dầu, sự nghiên cho nát, điều cần phải có cho việc xúc dầu, cho được thánh hoá, cho được nên thánh, sự vẽ, sự mô tả, sự phủ một lớp lót trước khi xoa dầu;*

Thân thể và quần áo - garments^{H899} của A-rôn và các con trai của A-rôn đang mặc đó là bóng về tình trạng thật của thân phận họ trong xác thịt là tội nhân, mà chữ **quần áo** - garments^{H899} chép trong câu 21 trên, đó là chữ בְּגָדִים - **beged**, số 899 ra từ chữ בָּגַד - **bagad**, số 890 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bao phủ, sự che đậy sự lừa dối, sự phản bội, sự không trung thực, không trung thủy, sự xúc phạm, hành động gian dối; áo choàng bên ngoài, y phục, quần áo;*

Quần áo được chép đây không nói về vật thể, nhưng nói về những sự có ở trong lòng, trong tư tưởng, trong sự suy nghĩ, trong những sự toan định ở trong lòng làm đường lối của mình, là những sự thuộc về bản tánh riêng của xác thịt mỗi người được tỏ ra qua lời nói, bởi việc làm của mỗi người, tức là con người cũ, phải được làm nên mới bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà huyết của con chiên đực thứ nhì là bóng về những sự tỏ ra bởi Thánh Linh của Đấng Christ, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã cầu xin Đức Chúa Cha lấy Lẽ thật khiến cho các môn đồ của Ngài được nên thánh.

Giăng 17:6-19: **Con đã tỏ Danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ Lời của Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những Lời của Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chúng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như Chúng Ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra,**

thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền Lời của Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; Lời của Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã vì Danh Ngài mà tha thứ tội lỗi cho chúng ta và Ngài đã khiến chúng ta được nên nước của Con một Ngài, mà sự tha tội đó được làm qua việc Con một của Đức Chúa Trời (*con chiên đực thứ nhì đó là bóng*) phải đổ huyết ra để cứu chuộc những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho được cứu chuộc. Sự rảy huyết con chiên đực đó là bóng về sự công bố Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà sự dẫu xúc đó là bóng về quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời khiến linh hồn và thân thể xác thịt của những người nhận được các Lời đó được nên thánh, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã phán gì về huyết Ngài, mà *huyết của con chiên đực thứ nhì chảy ra ở nơi bàn thờ* mà Lời Chúa chép trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký 29:21 đó là bóng.

Lu-ca 22:14-20: Đến giờ, Ngài ngồi bàn ăn, các sứ đồ cùng ngồi với Ngài. Ngài phán rằng: Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua này với các người trước khi Ta chịu đau đớn. Vì, Ta nói cùng các người, Ta sẽ không ăn lễ này nữa cho đến khi lễ ấy được trọn trong nước Đức Chúa Trời. Ngài bèn cầm chén, tạ ơn, rồi phán rằng: Hãy lấy cái này phân phát cho nhau. Vì, Ta nói cùng các người, từ nay Ta sẽ không uống trái nho nữa, cho tới khi nước Đức Chúa Trời đến rồi. Đoạn, Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn xong, bẻ ra phân phát cho môn đồ, mà phán rằng: Đây là thân thể Ta, đã vì các người mà phó cho; hãy làm sự này để nhớ đến Ta. Khi ăn xong, Ngài cũng làm như vậy, lấy chén đưa cho môn đồ, mà phán rằng: Chén này là giao ước mới trong huyết Ta vì các người mà đổ ra.

Sứ đồ Phi-e-rơ đã nhắc lại điều Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về việc huyết của Ngài theo như Lời Chúa đã chép trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký 29 về sự rảy, sự rảy huyết của con chiên đực thứ nhì này như sau:

1 Phi-e-rơ 1:1-5: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rảy huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh, đặng chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu chuộc gần hiện ra trong kỳ sau rốt!

Chữ rảy - sprinkling^{G4473} chép trong câu 3 trên, đó là chữ ῥαντισμός - rhanthimos, số 4473 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *sự rảy, sự vãi, sự rảy, sự tưới*;

Sứ đồ Phi-e-rơ đang nói về công việc mà hết thảy những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phải làm, như sứ đồ Phao-lô cũng đã giảng dạy về huyết của Đức Chúa Jêsus Christ trong lễ tiệc thánh.

1 Cô-rinh-tô 11:23-32: Vả, tôi có nhận nơi Chúa điều tôi đã dạy cho anh em: ấy là Đức Chúa Jêsus, trong đêm Ngài bị nộp, lấy bánh, tạ ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Đây là thân thể Ta, vì các người mà phó cho; hãy làm điều này để nhớ Ta. Cũng một thể ấy, sau khi ăn bữa tối rồi, Ngài lấy chén và phán rằng: Chén này là sự giao ước mới trong huyết Ta; hễ khi nào các người uống, hãy làm điều này để nhớ Ta. Ấy vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến. Bởi đó, ai ăn bánh hoặc uống chén của Chúa cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa. Vậy mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh uống chén ấy; vì người nào không phân biệt thân Chúa mà ăn bánh uống chén đó, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình. Ấy vì cơ đó mà

trong anh em có nhiều kẻ tật nguyên, đau ốm, và có lắm kẻ ngủ. Nếu chúng ta biết xét đoán lấy mình, thì khỏi bị xét đoán. Song khi chúng ta bị Chúa xét đoán, thì bị Ngài sửa phạt, hầu cho khỏi bị án làm một với người thế gian.

Như vậy, chúng ta đã hiểu được ý nghĩa mầu nhiệm về việc Đức Giê-Hô-Va đã sử dụng hai con chiên đực không tỳ vết chi được phân chia thành hai giai đoạn về việc biệt riêng A-rôn và các con trai của A-rôn ra thánh, mà Đức Giê-Hô-Va dùng cụm từ **lễ truyền chức** để nói về công việc này. Ngay trong lễ truyền chức cho A-rôn và các con trai của A-rôn, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se về công việc mà Môi-se phải làm, mà mạng lệnh Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se chép xuống đó là Đức Giê-Hô-Va giấu sự mầu nhiệm về một kỳ Ngài sẽ làm theo cách mới trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Hê-bơ-rơ 9:1-28: Ước trước cũng có những luật về việc thờ phượng và một nơi thánh dưới đất. Và, một đền tạm đã dựng lên: phần thứ nhất gọi là nơi thánh, có chân đèn, bàn và bánh bày ra; rồi đến phía trong màn thứ hai, tức là phần gọi là nơi rất thánh, có lư hương bằng vàng và hòm giao ước, toàn bọc bằng vàng. Trong hòm có một cái bình bằng vàng đựng đầy ma-na, cây gậy trở hoa của A-rôn, và hai bảng giao ước; phía trên có hai ché-ru-bin vinh hiển, bóng nó che phủ nơi chuộc tội. Nhưng đây không phải dịp kể các điều đó cho rõ ràng. Các vật đã sắp đặt như vậy, hằng ngày những thầy tế lễ vào phần thứ nhất trong đền tạm, dâng làm trọn việc tế lễ; nhưng, phần thứ hai, thì mỗi năm một lần chỉ một mình thầy tế lễ thượng phẩm vào, chẳng bao giờ mà không đem huyết dâng vì chính mình và vì sự lầm lỗi dân chúng. Đức Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền tạm thứ nhất đang còn, thì đường vào nơi rất thánh chưa mở. Ấy là một hình bóng chỉ về đời bây giờ, để tỏ rằng các lễ vật và hy sinh dâng đó, không có thể làm cho kẻ thờ phượng được vẹn lành về lương tâm. Đó chẳng qua là mạng lệnh của xác thịt, cũng như các lễ ăn, uống, rửa sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải vậy. Nhưng Đấng Christ đã hiện đến, làm thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành sau này; Ngài đã vượt qua đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, nghĩa là không thuộc về đời này; Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. Vì nếu huyết của dê đực bò đực cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nên thánh thay, huống chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, dâng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là đường nào! Nhân đó, Ngài là Đấng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình. Vì khi có chúc thơ, thì cần phải đợi đến kẻ trời chết đã. Chúc thơ chỉ có giá trị sau lúc chết, vì hễ kẻ trời còn sống thì nó không có quyền gì. Ấy vậy, chính giao ước trước nào chẳng phải là không dùng huyết mà lập. Lúc Môi-se phán mọi điều răn của luật pháp cho dân chúng, có lấy huyết của bò con và dê đực, với nước, dây nhung đỏ tía và nhành ngưu tất rảy trên sách cùng trên cả dân chúng, mà nói rằng: Đây là huyết của sự giao ước mà Đức Chúa Trời đã dạy lập với các người. Đoạn, người cũng lấy huyết rảy đền tạm cùng mọi đồ thờ. Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. Và Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mầu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải là huyết mình; bằng chẳng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần để cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu chuộc cho kẻ chờ đợi Ngài.

Chúng ta tiếp tới điều Môi-se phải làm theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về lễ truyền chức này:

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:22-24: Vì cơ chiên đực đó dùng làm lễ truyền chức, nên người hãy lấy mỡ, đuôi, mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật, cùng mỡ trên trái cật và giò bên hữu, lại lấy luôn một

ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi với dầu, và một cái bánh tráng ở trong giỏ bánh không men để trước mặt Đức Giê-hô-va; rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va.

Câu 22 chép: Vì cơ chiên đực đó dùng làm lễ truyền chức, nên người hãy lấy mỡ, đuôi, mỡ bọc ruột, tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật, cùng mỡ trên trái cật và giò bên hữu,

Bản King James version chép: ²²Also thou shalt take ^{H3947} of the ram ^{H352} the fat ^{H2459} and the rump ^{H451}, and the fat ^{H2459} that covereth ^{H3680} the inwards ^{H7130}, and the caul ^{H3508} above the liver ^{H3516}, and the two ^{H8147} kidneys ^{H3629}, and the fat ^{H2459} that is upon them, and the right ^{H3233} shoulder ^{H7785}; for it is a ram ^{H352} of consecration ^{H4394}: ²³ And one ^{H259} loaf ^{H3603} of bread ^{H3899}, and one ^{H259} cake ^{H2471} of oiled ^{H8081} bread ^{H3899}, and one ^{H259} wafer ^{H7550} out of the basket ^{H5536} of the unleavened ^{H4682} bread that is before ^{H6440} the LORD ^{H3068}: ²⁴ And thou shalt put ^{H7760} all ^{H3605} in the hands ^{H3709} of Aaron ^{H175}, and in the hands ^{H3709} of his sons ^{H1121}; and shalt wave ^{H5130} them for a wave ^{H8573} offering before ^{H6440} the LORD ^{H3068}.

Chữ chiên đực - the ram ^{H352} chép trong câu 22 trên, đó là chữ לֶמֶן - 'ayil, số 352 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sức mạnh, sức lực, sức khỏe, nồng độ, cường độ, tính bền vững, tính chắc chắn, kiên cố, trọng yếu, thủ lĩnh, lãnh tụ, con chiên (con cừu) đực chưa thiến, cột trụ tường, người mạnh sức;*

Trong bài trước (Bài 13) chúng ta đã được biết ý nghĩa của chữ con chiên đực - the ram ^{H352} mang ý nghĩa Lời của Đức Chúa Trời cũng như các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ phán trực tiếp với Môi-se hoặc với các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, là *cột trụ, là nền tảng, là chủ yếu, không thể thay đổi*, có thể được ví như *một con đường lớn, như xa lộ được dùng để vận chuyển, để lưu thông mọi sự liên quan đến sự sống của loài người, như các mạng lệnh, các điều răn, các lời của sự giao ước, thậm chí là những lời quả trách, cảnh cáo, hoặc chúc phước hoặc rửa sả, hoặc chứa đựng những sự mâu nhiệm, những sự mách bảo, các lời tiên tri... cho dân Y-sơ-ra-ên hoặc cho muôn dân, hoặc cho một dân tộc, hay sự chỉ định với các dấu hiệu thuộc về quyết định của Đức Giê-hô-va đối với dân Y-sơ-ra-ên hoặc với cả thế gian này.*

Chữ mỡ - the fat ^{H2459} chép trong câu 22 trên, đó là chữ בָּלֵב - cheleb, số 2459 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự béo mập, sự màu mỡ, sự giàu, sự giàu có, sự dồi dào, sự phong phú, sự đẹp đẽ, sự tráng lệ, sự lộng lẫy, quý giá, đắt tiền, bổ, ngậy, béo, phần được lựa chọn, phần tốt nhất, nguyên chất, đẹp nhất, trong sáng, cao thượng, tinh vi, chính xác;*

Theo cách của loài người hiểu biết về các loài súc vật được nuôi dưỡng bằng cây cỏ, thì khi nói đến mỡ, tức là nói về sự béo tốt của con vật và là kết quả của các loài cây cỏ mọc lên trên đất màu mỡ tươi tốt mà các con vật đó được ăn, thông qua người chăn giữ mà các con vật đó mới có thể khiến cho chúng béo mập và khi người ta nướng thịt bò hay thịt chiên hoặc dê, thì sức nóng của than lửa sẽ khiến có mùi thơm bay lên. Và là bóng về sự yêu thương của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với loài người, và đặc biệt là đối với tuyển dân của Ngài. Khi chúng ta dâng của lễ thiêu thuộc linh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời, thì tùy theo các lời mà người ta nói, người ta ngợi khen, người ta ca tụng hoặc người ta tôn cao Lời Đức Chúa Trời, thì sẽ tùy theo các lời nói ra từ môi miệng của người ta mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ nhận hoặc không nhận lời tùy theo các Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se phải dâng các lễ thiêu này.

Nếu là của lễ đúng tiêu chuẩn, thì sẽ có mùi thơm dâng cho Đức Giê-hô-va, như chúng ta đã biết mùi thơm đó chỉ có khi người ta dâng lên bằng lửa siêu nhiên, tức là môi miệng người đó được Đức Thánh Linh xúc dầu cho và các của tế lễ mà người đó dâng lên trong sự thờ phượng hoặc sự cầu nguyện, hoặc sự công bố Lời Chúa cũng vậy, nếu không có Lễ thật, tức là không có mỡ của con sinh tế, thì sẽ không thể có mùi thơm cũng như các lời mà người ta sẽ nói, sẽ công bố, sẽ rao giảng mà không có Lễ thật, không thể có mùi thơm của Đấng Christ được, như Lời Chúa có chép:

2 Cô-rinh-tô 2:12-17: **Lại khi tôi đã đến thành Trô-ách dâng giáng Tin Lành của Đấng Christ, dầu Chúa đã mở cửa cho tôi ở đó, mà vì tôi không gặp anh em tôi là Tít, nên chẳng được yên lòng. Vậy sau khi từ giã các tín đồ, thì tôi qua xứ Ma-xê-đoan. Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng**

đáng cho những sự này? Vả, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy lòng chân thật, theo như Lời từ Đức Chúa Trời đến thể nào, thì giảng ra thể ấy trước mặt Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ.

Ê-phê-sô 5:1-2: **Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài; hãy bước đi trong sự yêu thương, cũng như Đấng Christ đã yêu thương anh em, và vì chúng ta phó chính mình Ngài cho Đức Chúa Trời làm của dâng và của tế lễ, như một thức hương có mùi thơm.**

Chữ **đuôi** - the rump^{H451} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ אֲלֵיָהּ - 'alyah, số 451 ra từ chữ אֵלָהּ - 'alah, số 422 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phần béo mập của con chiên, cái mông, cái đuôi, sự dũng cảm, lòng kiên cường, sự bền chắc; lời thề, lời hứa, lời cảnh cáo, lời phán xét*;

Khi nói đến cái đuôi của con chiên (nói chung) là nói đến phần sau cùng của thân thể và có điều đặc biệt là đối với những con sinh vật bốn chân có đuôi, thì nếu là con thú béo, thì cái đuôi của nó sẽ mập, có mỡ và người Việt Nam có câu nói về giá trị của cái đuôi con thú nuôi để ăn thịt, là *nhất thủ, nhì vĩ*. Thủ nghĩa là *đầu*, Vĩ là *đuôi*, nếu con heo (lợn) mà béo thì cái đuôi cũng béo và trong bữa tiệc cưới ở vùng quê người ta thường dùng heo (lợn) đực làm vật làm sính lễ khi rước dâu, nên người ta phải chọn con heo (lợn) đực mập và trên mâm sính lễ rước dâu phải có cái thủ cùng cái vĩ của con heo (lợn) đực đó và người ta sẽ nhìn xem hai dấu hiệu này để nhận biết giá trị cùng thân phận của nhà đàn trai và cũng là giá trị được tôn trọng đối với nhà đàn gái, là ý nghĩa của sự thành tâm, của sự tôn trọng, của sự giàu có của nhà đàn trai (nơi vùng quê).

Theo Lẽ thật của Lời Chúa thì **cái đuôi** được chép đây là bóng về các Lời hứa, sự giao ước của Đức Chúa Trời lập với loài người, hoặc với cá nhân, hoặc với một dân tộc, hoặc với loài người ở trên đất này. Vì khi các mạng lệnh cũng như các Lời hứa mà Đức Giê-hô-Va đã lập ra, thì dù thời gian có qua đi, nhưng trong lòng người ta vẫn phải nhớ đến các Lời hứa, các Lời giao ước của Đức Chúa Trời. Vì thường thì người ta luôn công bố các mạng lệnh cùng các điều răn, như cái đầu luôn được thấy rõ trong các ngày thánh của Chúa, còn các Lời của sự giao ước hay là Lời hứa của Đức Chúa Trời, thậm chí là các chiêm bao hoặc những sự hiện thấy mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho người ta biết, thì ít khi người ta nhắc đến, nhưng Đức Chúa Trời sẽ không quên các Lời đó, giống như cái đuôi của con chiên bị che khuất ở đằng sau, nhưng người ta vẫn phải để ý đến. Dầu con mắt của loài người xác thịt có thể không nhìn thấy, nhưng điều chi Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, thì Ngài sẽ làm thành điều đó đúng kỳ Ngài đã định, vì Ngài là Đức Chúa Trời Thành Tín.

Ha-ba-cúc 2:1-3: **Ta sẽ đứng nơi vọng canh, chôn chân nơi đồn lũy, rình xem Ngài bảo ta điều gì, và ta trả lời thế nào về sự đối nại của ta. Đức Giê-hô-va đáp lại cùng ta mà rằng: Người khá chép lấy sự hiện thấy, và rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đang chạy đọc được. Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng nó sẽ kíp đến, không phỉnh dối đâu; nếu nó chậm trễ, người hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ.**

Chữ **bọc** - covereth^{H3680} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ כָּסָהּ - kakah, số 3680 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để che đậy, sự che giấu, sự niêm phong*,

Chữ **ruột** - the inwards^{H7130} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ קֶרֶב - qereb, số 7130 ra từ chữ קָרַב - qarab, số 7126 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phần ở bên trong, ở giữa, ở bên trong thân thể; để dẫn đến, để dẫn vào trong, khiến cho đến gần, để kéo lại gần, sự trả giá cho được dâng hiến, để được trình ra, để được tỏ ra, khiến cho sẵn sàng*;

Chữ **tấm da mỏng** - the caul^{H3508} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ יֹתֶרֶת - yothereth, số 3508 ra từ chữ יָתַר - yathar, số 3498 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *màng che đậy để bảo vệ, sự bảo vệ vật quan trọng và quý giá, để bỏ lại, để làm cho dồi dào, để làm cho được vượt trội, để bảo quản*;

Chữ **gan** - the liver^{H3516} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ קֶבֶד - kated, số 3516 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *buồng gan (phần nội tạng nặng nhất trong thân thể)*;

Chữ **trái cật** - the kidneys^{H3629} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ כִּלְיָהּ - kilyah, số 3629 ra từ chữ כֵּלִי - keliy, số 3627 và chữ כָּלָהּ - kalah, số 3615 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *quả thận*

(trái cật); tâm trí, để sửa soạn, để sắm sửa, để chuẩn bị, để soạn bài, để rèn tập, để bào chế, để pha thuốc, để chuẩn bị tư tưởng cho ai đó, để dùng công việc, để được kết thúc, để được hoàn thành công việc, để làm cho hoàn chỉnh phần cuối cùng, để làm cho đầy đủ, để làm cho trọn vẹn, để thiêu đốt, để sử dụng, để thực hiện mục đích, để xác định, để định cho rõ ràng, để làm cho được kết thúc theo như sự đã định trước;

Trong bụng của các loài động vật và của loài người xác đều phải có các các cơ phận như phổi, dạ dày, tim, gan, thận... để duy trì sự sống và mỗi một cơ phận đó đều có màng bao phủ bên ngoài, có tác dụng biệt riêng để không dính vào các cơ phận khác. Giữa các các màng bọc của cơ phận này với các cơ phận khác luôn có một chất dịch bôi trơn chung quanh, để khi thân thể đó vận động, các cơ phận trong thân thể đó được dễ dàng di chuyển khi thân thể đó vận động mà không ảnh hưởng tới sự hoạt động của cơ phận đó.

Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh cũng luôn có loại màng bọc thuộc linh này, dù mắt của loài người không thể thấy được, vì Thần của Đức Giê-Hô-Va cai trị điều này, hầu cho loài người xác thịt cũng như quyền lực của ma quỷ không thể hiểu được những sự lạ lùng trong Luật pháp của Đức Chúa Trời. Nhưng đối với những người được chọn của Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ tỏ cho những người đó được biết, ngay cả khi những sự được tỏ ra cho những người được chọn, thì dù những người khác có thể nghe được các lời mà kẻ tội đồ Chúa nói lại, thì những người đó cũng không hiểu biết những sự mâu nhiệm đó, nếu Đức Thánh Linh không tỏ cho người đó biết, bởi sự hiểu biết cũng do Thần của Đức Giê-Hô-Va cai trị.

Thi-Thiên 119:18-34: Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Chúa. Tôi là người khách lạ trên đất, xin chớ giấu tôi các điều răn Chúa. Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước các mạng lệnh của Chúa luôn luôn. Chúa quả trách kẻ kiêu ngạo, là kẻ đáng bị rửa sả, hay lầm lạc các điều răn Chúa. Xin lặn khỏi tôi sự sợ nhục và sự khinh dể; Vì tôi gìn giữ các chứng cứ của Chúa, vua chúa cũng ngó nghị luận nghịch tôi; Song tôi tố Chúa suy giảm luật lệ của Chúa. Các chứng cứ của Chúa là sự hy vọng của tôi, tức là những mưu sly của tôi. Linh hồn tôi dính vào bụi đất, xin hãy khiến tôi sống lại tùy theo Lời của Chúa. Tôi đã tỏ với Chúa đường lối tôi, Chúa bèn đáp lời tôi; Xin hãy dạy tôi các luật lệ Chúa. Cầu xin Chúa làm cho tôi hiểu biết con đường giềng mối của Chúa, thì tôi sẽ suy giảm các công việc lạ lùng của Chúa. Linh hồn tôi, vì ưu sầu, chảy tuôn giọt lệ; Xin hãy làm cho tôi vững bền tùy theo lời Chúa. Xin hãy dang xa tôi con đường dối trá, làm ơn cho tôi biết luật pháp của Chúa. Tôi đã chọn con đường thành tín, đặt mạng lệnh của Chúa trước mặt tôi. Tôi noi theo các chứng cứ của Chúa: Đức Giê-hô-va ôi! xin chớ cho tôi bị hổ thẹn. Khi Chúa mở rộng lòng tôi, thì tôi sẽ chạy theo con đường điều răn Chúa. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin chỉ dạy tôi con đường luật lệ của Chúa, Thì tôi sẽ giữ lấy cho đến cuối cùng. Xin hãy ban cho tôi sự thông sáng, thì tôi sẽ vâng theo luật pháp Chúa, ắt sẽ hết lòng gìn giữ lấy.

2 Cô-rinh-tô 2:14-16: Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này?

Chúng ta học tiếp tới chữ **giò-shoulder**^{H7785} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ שֹׁמֵר - showq, số 7885 ra từ chữ שָׁמַר - shuwq, số 7783 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chân, cẳng chân, chặng đường, giai đoạn, gánh trách nhiệm; sự tràn ra, sự tuôn đổ ra, sự chan chứa, sông nước, thủy triều;*

Chữ **bên hữu - the right**^{H3233} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ יְמִינִי - yamiyn, số 3225 ra từ chữ יָמִין - yaman, số 3231 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để chọn cái chính, cái đúng, đi về bên phải, dùng như cánh tay phải, trở nên cánh tay phải, sự đúng, quyền lợi, quyền được hưởng;*

Như chúng ta đã biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời hằng sống và bền vững của Ngài để tạo nên muôn vật và trong muôn vật đó có linh hồn của loài người chúng ta, được tạo nên bởi hơi của miệng Ngài.

Gióp 33:4: Thần Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi, hơi thở của Đấng Toàn năng ban cho tôi sự sống.

Thi-Thiên 40:5-8: Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hay của lễ chay (*Sacrifice and offering thou didst not desire*): Chúa đã mở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ

thieu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Như vậy, các Lời của Đức Chúa Trời đã chép đây là nói về những sự mà linh hồn của chúng ta đã vì cố tội lỗi của A-đam trước đó mà bị thiếu mất sự vinh hiển, là sự sáng thật của Đức Chúa Trời, nên không thể thấy được và không thể nhận biết được chân giá trị, tức là ý nghĩa thật của các Lời đó. Nhưng tạ ơn Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Ngài chỉ giấu những sự mâu nhiệm đó khỏi những kẻ vô tín và gian ác mà thôi, còn đối với những người kính sợ Đức Giê-Hô-Va, biết hạ mình xuống trước mặt Đức Giê-Hô-Va, để cầu xin Ngài mở con mắt của lòng mình ra, cho được biết ý chỉ của Đức Chúa Trời để làm theo Luật pháp của Ngài, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va vạn quân, là Đấng Biết và Làm chứng, sẽ ban cho những người kính sợ Danh Ngài và yêu mến Luật pháp của Ngài được hiểu biết những sự lạ lùng này, còn chúng ta là những người được Đức Chúa Jê-sus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha, sẽ nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh.

Giăng 17:5-11: Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ Danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ Lời của Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những Lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong Danh của Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy.

Ê-phê-sô 1:17-23: Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Chúng ta đang đối diện với phần chân, cẳng chân bên hữu của con chiên đực thứ nhì này, mà theo Luật pháp được chép thành văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống thì con chiên đực thứ nhì này là nói về các Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ (Chiên Con của Đức Chúa Trời Chí cao) đã phán dạy cũng những sự mà Thánh Linh của Đấng Christ tỏ ra cho các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ được biết và được chép trong phần Kinh-Thánh Tân-ước.

Chữ **giò-shoulder**^{H7785} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ שׁוֹק - **showq**, số 7885 ra từ chữ שׁוֹק - **shuwq**, số 7783 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chân, cẳng chân, chặng đường, giai đoạn, gánh trách nhiệm; sự tràn ra, sự tuôn đổ ra, sự chan chứa, sông nước, thủy triều;**

Các Lời được chép trong phần Kinh-Thánh Tân-ước là phần chép các Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài, cùng những sự tỏ ra và công việc mà Đức Thánh Linh hành động qua các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, nghĩa là phần trách nhiệm mà linh hồn của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ phải làm, phải suy nghĩ, phải nói ra, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán:

Giăng 7:37-39: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jê-sus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống. Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jê-sus chưa được vinh hiển.

Giăng 14:12-21: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các người nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân Danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn của Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Khi chúng ta tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời hoặc Lời của Đức Chúa Jêsus Christ thì ấy là chúng ta tiếp nhận sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời dành cho linh hồn, tức là người bề trong của chúng ta. Chính Lời Đức Chúa Trời sẽ làm thành sự phục hồi lại sự sống của linh hồn chúng ta, tùy theo ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời mà chúng ta đã được nghe và tin trong sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa.

Trong cuộc sống, người ta biết tìm hiểu và nhận biết trong các loại thực phẩm có các chức năng khác nhau có ích lợi cho sức khỏe của thân thể, như cung cấp các chất dinh dưỡng, các chất khoáng để bù đắp những sự thiếu hụt do chúng ta hoạt động, làm việc mà bị tiêu hao và cần phải được bù đắp lại thể nào, thì mọi người tin Chúa cũng phải có sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh có quyền phép của sự sống lại và sự sống đời đời để cung cấp các chất dinh dưỡng thuộc linh tương ứng với các nhu cầu của sự sống của linh hồn chúng ta thể đó.

Giăng 4:5-15: Vậy Ngài đến một thành thuộc về xứ Sa-ma-ri, gọi là Si-kha, gần đồng ruộng mà Gia-cốp cho Giô-sép là con mình. Tại đó có cái giếng Gia-cốp. Nhân đi đường mỗi mệt, Đức Chúa Jêsus ngồi gần bên giếng; bấy giờ độ chừng giờ thứ sáu. Một người đàn bà Sa-ma-ri đến múc nước. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy cho Ta uống. Vì môn đồ Ngài đã đi ra phố vắng mua đồ ăn. Người đàn bà Sa-ma-ri thưa rằng: Ủa kìa! ông là người Giu-đa, mà lại xin uống nước cùng tôi, là một người đàn bà Sa-ma-ri sao? (Số là, dân Giu-đa chẳng hề giao thiệp với dân Sa-ma-ri.) Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ví bằng người biết sự ban cho của Đức Chúa Trời, và biết người nói: “Hãy cho Ta uống” là ai, thì chắc người sẽ xin người cho uống, và người sẽ cho người nước sống. Người đàn bà thưa: Hỡi Chúa, Chúa không có gì mà múc, và giếng thì sâu, vậy bởi đâu có nước sống ấy? Tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp để giếng này lại cho chúng tôi, chính người uống giếng này, cả đến con cháu cùng các bầy vật người nữa, vậy Chúa há lớn hơn Gia-cốp sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Phàm ai uống nước này vẫn còn khát mãi; nhưng uống nước Ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời. Người đàn bà thưa: Lạy Chúa, xin cho tôi nước ấy, để cho tôi không khát và không đến đây múc nước nữa.

Chữ **bên hữu** - the right^{H3233} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 29 câu 22 trên, đó là chữ יָמִינִי - yamiyn, số 3225 ra từ chữ יָמָן - yaman, số 3231 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để chọn cái chính, cái đúng, đi về bên phải, dùng như cánh tay phải, trở nên cánh tay phải, sự đúng, quyền lợi, quyền được hưởng*;

Nếu chúng ta đã biết ý nghĩa mầu nhiệm của cái **giò**, tức là *cẳng chân của con chiên đực thứ nhì* là bóng về các Lời được chép trong phần Kinh-Thánh Tân-ước, trong đó chép các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, thì chúng ta cũng phải biết chức năng của cái **giò hữu** này, là nói về trách nhiệm của linh hồn chúng ta khi đã nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, thì phải làm, đó là chúng ta sẽ nhờ quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được trở nên người mới, nhận biết công việc mình phải làm, con đường mình phải đi, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 4:1-16: Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có

một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đời theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương.

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:23-24: lại lấy luôn một ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi với dầu, và một cái bánh trắng ở trong giỏ bánh không men để trước mặt Đức Giê-hô-va; rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va.

Bản King James version chép: ²³And one ^{H259} loaf ^{H3603} of bread ^{H3899}, and one ^{H259} cake ^{H2471} of oiled ^{H8081} bread ^{H3899}, and one ^{H259} wafer ^{H7550} out of the basket ^{H5536} of the unleavened ^{H4682} bread that is before ^{H6440} the LORD ^{H3068}: ²⁴And thou shalt put ^{H7760} all ^{H3605} in the hands ^{H3709} of Aaron ^{H175}, and in the hands ^{H3709} of his sons ^{H1121}; and shalt wave ^{H5130} them for a wave ^{H8573} offering before ^{H6440} the LORD ^{H3068}.

Chữ ổ bánh - bread ^{H3899} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{לֶחֶם}-lechem, số 38899 ra từ chữ ^{לַחְמֵךְ}-lacham, số 3898 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bánh mì, đồ ăn, bánh không men; để đánh trận, làm sự chiến tranh, chiến thắng, để thiêu đốt, để tiêu thụ, để sử dụng, để thắng thế, chiếm ưu thế*;

Chữ bánh nhỏ - cake ^{H2471} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{חֲלָל}-challah, số 2471 ra từ chữ ^{חֲלָל}-chalal, số 2490 và chữ ^{חָלַל}-chalah, số 2470 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để làm cho bị thương, để khoan thủng, để bộc lộ sự ô-ũ, sự dâm dục, tội tà dâm, tội bán bỏ, tội mạo phạm, vi phạm giao ước, xúc phạm Danh Chúa; khiến trở nên yếu, khiến bị bệnh, trở nên khốn khổ, trở nên thống hối, biết cầu nguyện nài xin, biết cầu nguyện; sự bắt đầu của một người nam, sự thu hoạch trái nho, sự kế tự, sự thừa kế, biết dùng các loại nhạc cụ (trong sự thờ phượng)*;

Chữ nhồi dầu - oiled ^{H8081} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{שֶׁמֶן}-shemen, số 8081 ra từ chữ ^{שַׁמָּן}-shaman, số 8080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự béo, dầu để xúc; khiến cho trở nên béo mập, khiến cho thay đổi, khiến cho được nhiều trái, được màu mỡ; khiến cho tỏa sáng, khiến cho được giàu có như đất được màu mỡ*;

Chữ bánh trắng - wafer ^{H7550} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{רַקִּיץ}-raqiyq, số 7550 ra từ chữ ^{רַקִּץ}-raqaq, số 7556 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bánh được cán mỏng, để nướng trong lò quay, để thốt ra, để tỏ ra những sự bí mật cách lớn tiếng*;

Chữ cái giỏ - the basket ^{H5536} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{סַל}-cal, số 5536 ra từ chữ ^{סַלִּל}-calal, số 5549 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cái giỏ, cái rổ để đựng bánh; để tôn cao, để nâng cao lên, để ném lên trên xa lộ (cho nhiều người được biết), sự tôn kính, sự tôn trọng cao nhất, sự tán dương, sự làm cho rõ ràng*;

Chữ không men - the unleavened ^{H4682} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{מַצֹּת}-matstzah, số 4682 ra từ ^{מַצֹּת}-matsats, số 4711 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *không có men, để tuôn chảy ra, để đổ ra như nước, để thoả mãn sự thèm muốn vị ngọt tự nhiên của bánh*;

Chữ trước mặt - before ^{H6440} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ^{פָּנִים}-paniym, số 6440 ra từ chữ ^{פָּנֵה}-panah, số 6437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bộ mặt, vẻ mặt, sắc mặt, sự hiện diện, con người, trước mặt*,

phía trước của, đối diện với, từ trước đây, từ trước đó, tiến về phía trước; để hướng người ta về phía trước hoặc sang hướng khác, để nhận biết thời gian, để nhận biết dấu hiệu, để quyết định chuyển hướng, làm cho được thấy rõ ràng, để sửa soạn, để quan tâm đến, để đối diện với;

Chữ **đặt** - put^{H7760} chép trong câu 24 trên, đó là chữ **שׁוּמ** - **suwm**, số 7760 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đặt vào, sắp đặt, vị thế, chỗ, chỉ định, bổ nhiệm, bảo tồn, duy trì, quan tâm đến, truyền đạt, chuyển thông tin đến, thiết lập, phong chức, ban thưởng, chuyển đổi thành, tạo thành, tạo ra dấu hiệu, làm cho ứng nghiệm;**

Chữ **lòng bàn tay** - the hands^{H3709} chép trong câu 4 trên, đó là chữ **כַּף** - **kaph**, số 3709 ra từ chữ **כַּף** - **aphaph**, số 3721 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **lòng bàn tay, chức tước, danh hiệu, khả năng, năng lực; để uốn cong, để làm cho cúi xuống, để thay đổi tư tưởng, thay đổi đường lối, thay đổi thái độ;**

Giỏ bánh không men được chép trong câu 23 này, là bóng về cuốn Kinh-Thánh, cả phần Cựu-ước và phần Tân-ước, ghi chép đầy đủ các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Kinh-Thánh là cuốn sách chép lại Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, vì thế cho nên Lời Đức Chúa Trời hằng còn ở trước mặt Đức Chúa Trời, dù thời gian của loài người có trải qua bao nhiêu thế hệ, thì Lời Đức Chúa Trời vẫn hằng còn ở trước mặt Đức Chúa Trời vậy, mà **giỏ bánh trần thiết** để trước mặt Đức Giê-Hô-Va đó là bóng.

Môi-se đã **lấy luôn một ổ bánh**, nguyên văn chép là **Môi-se lấy một miếng bánh cùng với một cái bánh trắng nhồi với dầu** (là bóng về các điều đã được định trước của Đức Giê-Hô-Va về lễ truyền chức, tức là bài giảng được soạn riêng cho mục đích này được trích ra từ trong Kinh-Thánh) mà bánh trắng nhồi với dầu đó là bóng về bài giảng được soạn xuống theo những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật. Cái giỏ đựng bánh không men đó là bóng về cuốn Kinh-Thánh trọn vẹn, cả phần Cựu-ước và Tân-ước, còn việc **Môi-se lấy luôn một ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi với dầu, và một cái bánh trắng ở trong giỏ bánh không men để trước mặt Đức Giê-hô-va; rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va** đó là bóng về việc những người được chọn làm tôi tớ của Đức Chúa Trời trải các đời của loài người ở trên đất này kể từ khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se), sẽ phải thi hành trách nhiệm của mình, là nhận lãnh những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, để rao giảng Luật pháp trọn vẹn, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống cho tuyển dân của Đức Chúa Trời, để khiến họ trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Việc **Môi-se để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va** đó là bóng về trách nhiệm của những người giữ chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ trong giao ước mới sẽ phải làm, đó là hết thảy các bài giảng của họ phải được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh, là Đấng đã xúc dầu cho họ, để nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh mà họ sẽ nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh để giảng dạy cho những người được chuộc bởi huyết báu của Đức Chúa Jêsus Christ, mà trong các bài giảng đó phải hội đủ tiêu chuẩn thuộc về Luật pháp trọn vẹn, cả Luật pháp được chép thành văn và Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà việc **Môi-se đặt ổ bánh cùng bánh nhỏ nhồi dầu và bánh trắng ở trong cái giỏ đó** là bóng về một điều kiện phải được tôn trọng, đó là phải là Lời của Đức Chúa Trời chứ không được phép sử dụng lời truyền khẩu của loài người xác thịt. Lòng bàn tay là bóng về tấm lòng của những người được chọn cho được nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va, hầu cho môi miệng của những người đó sẽ luôn tôn cao Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, vì chỉ có Lời của Đức Chúa Trời mới khiến người ta hạ mình xuống và chỉ có Lời của Đức Chúa Trời mới thay đổi được ý tưởng, thay đổi được thái độ và thay đổi bản tánh của những người được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà thôi.

Xuất Ê-díp-tô Ký 29:24: rồi người để mấy món đó trong lòng bàn tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va.

Bản King James version chép: ²⁴And thou shalt put^{H7760} all^{H3605} in the hands^{H3709} of Aaron^{H175}, and in the hands^{H3709} of his sons^{H1121}; and shalt wave^{H5130} them for a wave^{H8573} offering before^{H6440} the LORD^{H3068}.

Chữ **đưa qua** - wave^{H5130} chép trong câu 24 trên, đó là chữ **נָוַף** - **nuwph** số 5130 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đi tới đi lui, vẫy tay, rải, rắc, tôn cao, nâng cao giọng, rải mùi thơm, sai đi, gửi đi, sàng xà, đánh động tới, chà xát, đánh bóng, kêu gọi, cảnh cáo, rung lắc**

Chữ **đưa lại** - wave^{H8573} chép trong câu 24 trên, đó là chữ תָּנַחַח - **tenuwphah**, số 8573 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự vung vẩy, vẩy tay, sự vung giơ, gây rúng động, gây sự bối rối, sự dâng của lễ thiêu, sự gây tiếng ồn như tiếng của các khí giới dao động, âm thanh của sự rung lắc rũ sạch quần áo trang phục;*

Sự đưa qua đưa lại ở trước mặt Đức Giê-hô-va đó là bóng về việc các tội tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trong sự xúc dầu bằng quyền phép của Đức Thánh Linh theo nguyên tắc đã được chép trong Kinh-Thánh, đó là sử dụng Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh để đánh lười người:

Ê-sai 28:5-13: Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mao triệu thiên chói sáng và mao miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô ướ đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú chằng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!

Mác 1:14-22: Sau khi Giảng bị tù, Đức Chúa Jê-sus đến xứ Ga-li-lê, giảng Tin Lành của Đức Chúa Trời, mà rằng: Kỳ đã trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các người hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành. Ngài đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy Si-môn với Anh-rê, em người, đang thả lưới dưới biển; vì hai người vốn làm nghề chài. Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng họ rằng: Hãy theo Ta, và Ta sẽ khiến các người trở nên tay đánh lười người. Tức thì hai người bỏ chài lưới mà theo Ngài. Đi một đôi xa xa, Ngài thấy Gia-cơ, con Xê-bê-đê, với em là Giảng, đang vá lưới trong thuyền. Ngài liền kêu hai người; thì họ để Xê-bê-đê, cha mình, ở lại trong thuyền với mấy người làm thuê, mà theo Ngài. Kế đó, đi đến thành Ca-bê-na-um; nhằm ngày Sa-bát, tức thì Đức Chúa Jê-sus vào nhà hội, khởi dạy dỗ tại đó. Chúng đều cảm động về sự dạy dỗ của Ngài, vì Ngài dạy như có quyền phép, chớ chẳng phải như các thầy thông giáo đâu.

Bài tiếp theo chúng ta sẽ tiếp tục suy gẫm những sự mâu nhiệm của việc thiết lập lễ truyền chức thầy tế lễ cho A-rôn và các con trai của A-rôn được chép trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký 29.